

Arrest

nr. 219 275 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 februari 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 februari 2018 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit zijn de bestreden beslissingen.

Eerste bestreden beslissing:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

naam : S. (...) + 2 kinderen:

S., M. (...), m, (0) (...), Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.),

S., M. (...), v, (0) (...), Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.),

voornaam : B. (...)

geboortedatum : 07.12.1989

geboorteplaats : Tetovo

nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 31/01/2018 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

Tweede bestreden beslissing:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die heet,

naam : S. (...)

voornaam : P. (...)

geboortedatum : 23.02.1982

geboorteplaats : Gostivar

nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 31/01/2018 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 26/06/2017 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 3 maanden overschreden is.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft meer dan twee asielaanvragen ingediend, behalve indien er nieuwe elementen zijn in zijn aanvraag, inderdaad, aangezien betrokkene al op 28/09/2010 en 06/01/2011 asiel heeft aangevraagd en door de beslissing tot weigering van in overwegingname van het CGVS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 15 (vijftien) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

“a) Schending van artikel 3 EVRM, schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen. Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten betekend van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het dient benadrukt te worden dat verzoekers Roma zijn, afkomstig van Macedonië. Uit informatie blijkt dat Roma in Macedonië een zeer achtergestelde groep zijn en zij zwaar gediscrimineerd worden ten aanzien van de andere bevolkingsgroepen in Macedonië.

(VRIJE VERTALING:

Ondanks verbeteringen is er veel armoede onder de Roma in Macedonië. Roma zijn uitgesloten van verschillende aspecten van het sociale en economische leven, o.a. werkgelegenheid, huisvesting en onderwijs. De meeste Roma blijven wonen in geïsoleerde wijken, in zeer barre omstandigheden. Er zijn geen of bijna geen voorzieningen voor openbaar nut. er is een gebrek aan toegang tot een veilige watervoorziening in of nabij sommige nederzettingen. Ook zijn haatzaaien en racismetegen Roma veelvoorkomende problemen. Een van de belangrijkste kwesties van Roma in Macedonië betreft hun relatie met de politie. Een jaar geleden werd bevestigd dat de politie twee minderjarigen had gemarteld voor hun familie, omdat ze Roma zijn. Discriminatie van overheidsagenten tegen Roma is wijdverspreid in Macedonië: Roma ondergaan etnische profilering, hun paspoort wordt in beslag genomen en misdadent tegen hen worden ongestraft gelaten. De twee andere zeer zorgwekkende terreinen zijn onderwijs, met een oververtegenwoordiging van Roma op scholen voor leerlingen meteen verstandelijke beperking, en gezondheidszorg, met name met betrekking tot de gezondheid van zwangere Roma-vrouwen. De huidige politieke situatie in Macedonië zorgt er eveneens voor dat de etnische spanningen lijken te verslechteren. Toch betreuren vele internationale organisaties en NGO's het gebrek aan concrete informatie over de situatie van de Roma in Macedonië. Discriminatie van Roma wordt niet gerapporteerd en wordt vaak niet onderzocht. Een gedetailleerd onderzoek naar de situatie van de Roma is hard nodig.)

Vanuit deze informatie, die eveneens bekend is voor het CGVS, is het dan ook onbegrijpelijk dat de verwerende partij aan verzoekende partij een bevel betekent om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij dient niet enkel rekening te houden met het feit dat verzoekersasielaanvraag geweigerd werd, doch de verwerende partij dient daarenboven rekening te houden met alle informatie die in haar bezit is aangaande de situatie van verzoekersbevolkingsgroep (de Roma) in het land van herkomst, Macedonië. De beslissing maakt dan ook een wezenlijke inbreuk uit op artikel 3 EVRM, iuncto de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991. Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.”

2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat deze de juridische en feitelijke overwegingen bevat. Verzoekers kennen de motieven van de bestreden beslissingen, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet is aangetoond.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, kan er op gewezen worden dat deze bepaling voorziet dat *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer"

De Raad stelt vast dat het onderzoek van het voormelde verzoek om internationale bescherming een onderzoek inhield naar de criteria inzake het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, en meer in het bijzonder naar de vraag of er een reëel risico zou bestaan op een behandeling, zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet. Tevens werd nagegaan of de verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk nagenoeg overeen met deze bepalingen van de Vreemdelingenwet, zodat reeds werd getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade of een gegronde vrees voor vervolging voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 17 februari 2009; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226; HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, § 33 en § 35 en UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven als deze die werden aangebracht bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad. Er dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2018 voor verzoekende partijen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag heeft genomen. De beroepen tegen de twee beslissingen tot weigering van inoverwegingname zijn met arrest nr. 205 715 en arrest nr. 205 714 van 21 juni 2018 verworpen door de Raad.

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC